

Κλειστό Γυμναστήριο Φαλήρου, 7 Ιουνίου 2008

Ομιλία Γιώργου Παπανδρέου Συνδιάσκεψη ΠΑΣΠ

Ομιλία Γιώργου Α. Παπανδρέου, Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, στην Εθνική Συνδιάσκεψη της ΠΑΣΠ

"Φίλες και φίλοι,

Καλωσορίζω κι εγώ τη δυναμική παρουσία της ΠΑΣΠ, των μελών της ΠΑΣΠ, των συνέδρων της ΠΑΣΠ από όλη την Ελλάδα. Η δική σας πραγματικά δυναμική παρουσία σήμερα, είναι μήνυμα προς τη νεοσυντήρηση στη χώρα μας, είναι μήνυμα προς κάθε συμφέρον στη χώρα μας, που θέλει το προοδευτικό Κίνημα στο περιθώριο. Είναι μήνυμα, ότι δεν σκύβουμε το κεφάλι στη μοιρολατρία και προχωράμε, εμείς, σε μεγάλες ανατροπές και αλλαγές στη χώρα.

Και εσείς, γίνεστε ο φορέας μιας μεγάλης αλλαγής στο χώρο των Πανεπιστημίων, διότι σήμερα τα πάντα αλλάζουν γύρω μας. Και το ερώτημα είναι: που θα βρεθούμε εμείς οι Έλληνες, οι Ελληνίδες, ο Ελληνισμός, με τις μεγάλες αλλαγές;

Θα τις αξιοποιήσουμε συλλογικά, προς όφελός μας ή θα μας παρασύρουν έναν – έναν σε ένα άγνωστο πέλαγος; Θα πάρουμε πρωτοβουλίες όλοι μαζί, να αξιοποιήσουμε κάθε ευκαιρία ή θα μείνουμε απλοί παρατηρητές, θεατές, το πολύ – πολύ σχολιαστές, μπροστά στη μοίρα μας που κάποιος άλλος σχεδιάζει;

Αυτό είναι το δίλημμα. Και το εθνικό, και το δημοκρατικό, και το οικονομικό, και το κοινωνικό, και το πολιτιστικό. Θα έχουμε απάντηση απέναντι στα συμφέροντα ή θα συμμετάσχουμε ισότιμα τον πλούτο που δημιουργείται παγκοσμίως;

Φίλες και φίλοι,

Συγκρούονται δυο αντιλήψεις και παγκόσμια και στη χώρα μας. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα με τη νεοσυντηρητική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συγκρούονται δύο αντιλήψεις για το πώς κυβερνάται αυτός ο τόπος, πως διαχειριζόμαστε τον πλούτο της χώρας μας, το περιβάλλον μας, τον πολιτισμό μας, το κράτος μας, τους πολίτες μας.

Από τη μια, είναι η Ελλάδα των μεσαζόντων, των επιτήδειων, των αετονύχηδων, των παρασιτικών παραγόντων, κομματικών ή επιχειρηματικών, της διαφθοράς, της αδιαφάνειας, των «κολλητών», του ρουσφετιού, της αυθαιρεσίας αλλά και της βίας τελικά, διότι ο νόμος της βίας είναι νόμος αυτών, που πιστεύουν ότι δίκιο έχει ο ισχυρός, ο καπάτσος, ο νταής. Εξουσία και όχι αξία. Είναι μια αντίληψη βαθιά απολυταρχική, αντιδημοκρατική, φασιστική.

Από την άλλη, προβάλλει η Ελλάδα της ελπίδας, που είναι η Ελλάδα της διαφάνειας, της διαβούλευσης, της συμμετοχής, της αξιοκρατίας, της παιδείας και του πολιτισμού, των πολιτών, των παραγωγικών δυνάμεων και επιχειρήσεων, των ενημερωμένων καταναλωτών, της περιφερειακής ανάπτυξης, των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, των σοβαρών κοινωνικών εταίρων, της δημιουργίας, των πολιτικών που ζητούν αξία και όχι απλά εξουσία.

Μιας κοινωνίας που εμπεδώνει κανόνες και αρχές, ισότιμα να αντιμετωπίζει όλους,

όχι προνόμια για τους λίγους, αλλά δικαιώματα για κάθε Έλληνα και Ελληνίδα, για κάθε νέο και νέα στη χώρα μας. Μια αντίληψη βαθιά εθνική, πατριωτική, δημοκρατική.

Και πρέπει να πέσει γρήγορα η Δεξιά. Γιατί αν αφήσουμε την Ελλάδα μας σε αυτούς τους πρώτους, όπως θέλει η Νέα Δημοκρατία, που βλέπουν την Ελλάδα ως αποικία, αν αφήσουμε τη χώρα μας στην ανομία, στην ιδιοποίηση του πλούτου του δικού σας, του δικού μας, του πλούτου του Ελληνικού λαού, θα συνεχίζει να γλιστράει η Ελλάδα στον καταστροφικό κατήφορο.

Τότε θα χάνουμε τεράστιες ευκαιρίες, ευκαιρίες για τη νέα γενιά της χώρας μας. Θα λεηλατήσουμε τον πλούτο μας. Το σλόγκαν θα είναι «ο καθένας για τον εαυτό του στην Ελλάδα όποιος αρπάξει πρώτος». Ανομία, που σημαίνει απλά αδιαφορία και εγκατάλειψη.

Τότε, αν αφήσουμε την πορεία της νεοσυντήρησης, θα συνεχιστεί η πορεία της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας σε ειδικά συμφέροντα, γνωστά ή άγνωστα. Θα παραδώσουμε με το νέο χωροταξικό τα νησιά μας και τα ομορφότερα βουνά μας σε καιροσκόπους.

Τότε, θα συνεχίζουν να κερδίζουν οι λίγοι και να υποφέρουν οι πολλοί μέσα από την ακρίβεια και την άνιση αναδιανομή του πλούτου. Και θα υποθηκεύουμε το μέλλον της χώρας μας και της νέας γενιάς.

Φίλες και φίλοι,

Όταν πριν από πολλά χρόνια, με την Ίδρυση του ΠΑΣΟΚ ο Ανδρέας Παπανδρέου φώναζε ...

Ακούγεται το σύνθημα: «Ανδρέα ζεις, εσύ μας οδηγείς!»

Ζουν οι αξίες του, ζουν οι ιδέες του, ιδέες και αξίες που ενστερνιστήκαμε, που αφομοιώσαμε, που αξιολογήσαμε, που προωθήσαμε και που σήμερα είναι κτήμα όλων μας.

«Η Ελλάδα στους Έλληνες», έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Δεν εννοούσε μόνο την απαλλαγή μας από την κηδεμονία και την χειραγώγηση των ΗΠΑ. Δεν εννοούσε την απαλλαγή μας από την κηδεμονία και την χειραγώγηση της παραδοσιακής Αριστεράς, από την τότε Σοβιετική Ένωση.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν ενάντια σε κάθε κηδεμονία, ήταν ενάντια σε κάθε χειραγώγηση. Ήταν ενάντια στη χειραγώγηση και κηδεμονία από τα Μέσα Ενημέρωσης, από συγκεκριμένους παράγοντες της οικονομικής ή πολιτική ζωής του τόπου. Ήταν ενάντια σε κάθε δύναμη που υπονόμει το δικαίωμα των πολλών, του Ελληνικού λαού, των πολιτών, να καθορίζουν ελεύθερα την τύχη τους.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν άντεχε, δεν αντέχαμε όλοι μας που ιδρύσαμε το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, να βλέπουμε ότι την Ελλάδα την αντιμετωπίζουν κάποιοι ως αποικία τους, όπου ο Έλληνας αισθάνεται ξένος στον τόπο του, όπου καλλιεργείται η αντίληψη της ιδιώτευσης, της ιδιοποίησης και της ανομίας.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου εννοούσε κάτι βαθύτερο, ότι η Ελλάδα, η γη μας, ο πλούτος μας, η φύση μας, η πολιτεία μας, το περιβάλλον μας, οι παραδόσεις μας, το παρελθόν αλλά ακόμα περισσότερο το παρόν και το μέλλον μας, είναι κοινό μας κτήμα, είναι κοινή μας υποχρέωση, δεν ανήκει σε κανέναν χωριστά. Δεν οικοπεδοποιείται, δεν τεμαχίζεται, δεν κληρονομείται από κανέναν ξένο ή Έλληνα.

Ανήκει σε όλους μας συλλογικά.

Η Ελλάδα μια κοινοκτημοσύνη, με δικαίωμα αλλά και υποχρέωση. Υποχρέωση να τη διαχειριστούμε από κοινού με σεβασμό, με δημοκρατικό τρόπο, με αποτελεσματικό τρόπο. Διαχείριση χρηστή και δημοκρατική, που εγγυάται καρπούς για όλους, εγγυάται ότι παραδίδουμε στις επόμενες γενιές μια οικονομία, μια Ελλάδα ακόμα πιο εύρωστη.

Αυτό το δίλημμα, φίλες και φίλοι, του καιροσκοπισμού απ? τη μία και της συλλογικής ευθύνης από την άλλη, είναι δίλημμα που διατρέχει ολόκληρη την Ελληνική κοινωνία.

Και για μας, για το ΠΑΣΟΚ, για τη Νεολαία μας, για την ΠΑΣΠ, το ερώτημα είναι απλό. Θα μείνουμε με μια αντίληψη μικροαντιπαραθέσεων, νομής της εξουσίας και μοιρασιάς των λάφυρων ή θα μετατρέψουμε την τεράστια δύναμή μας σε δύναμη ανατροπής, απαλλαγής, αλλαγής, και ελευθερίας στη χώρα μας;

Και εγώ σας καλώ, σας προσκαλώ και σας προκαλώ: γίνετε δύναμη ανατροπής, γίνετε δύναμη αλλαγής, γίνετε δύναμη προοπτικής και προοδευτικής μεταρρύθμισης. Γίνετε δύναμη ελπίδας και γίνετε δύναμη μιας νέας ελπίδας για το δημόσιο Πανεπιστήμιο, για το οποίο παλεύουμε, σήμερα που υπάρχει μια γενικευμένη επίθεση απέναντι στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Επίθεση από την πολιτική της νεοσυντήρησης, της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα, πρέπει να γίνουν μεγάλες ανατροπές και στο ίδιο το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Σήμερα, αυτές τις ανατροπές ούτε θέλει, ούτε μπορεί να τις κάνει η Νέα Δημοκρατία. Το μόνο που θέλει, είναι την απαξίωση του δημόσιου και την ανάδειξη του ιδιωτικού Πανεπιστημίου.

Σήμερα, το Πανεπιστήμιο, το ΤΕΙ, είναι αιχμάλωτο της διαφθοράς συνειδητήσεων και της συναλλαγής, είναι αιχμάλωτο της απομόνωσής του από την κοινωνία, την οικονομία, τον πολιτισμό, τη διεθνή επιστημονική κοινότητα. Είναι αιχμάλωτο της αδιαφορίας του μεγάλου μέρους των Καθηγητών. Είναι αιχμάλωτο μιας τυπολατρίας, της αποστήθισης και του «χαρτιού» που λέγεται «πτυχίο», αντί της ελεύθερης κριτικής σκέψης, της ουσιαστικής γνώσης, της δημιουργικότητας των νέων. Είναι αιχμάλωτο της απουσίας της ΕΦΕΕ, των συντεταγμένων οργάνων εκπροσώπησης των φοιτητών.

Το άσυλο, φίλες και φίλοι, αυτό το ιερό δικαίωμα της ακαδημαϊκής κοινότητας, το ιερό δικαίωμα για το οποίο πάλεψαν οι δικές μας γενιές, που είναι το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της ελευθερίας της έκφρασης, αυτό το ιερό δικαίωμα, είναι αιχμάλωτο δυο αντιλήψεων, που το καταργούν.

Η μία, είναι της Νέας Δημοκρατίας, που θέλει την Αστυνομία να περιφρουρεί τους φοιτητές, το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης. Η άλλη, είναι αυτή που θέλει διάφορα γκρουπούσκουλα να καταργούν την ελευθερία έκφρασης και σκέψης στην πράξη, εντός του Πανεπιστημίου.

Δεν μπορούμε να έχουμε ένα Πανεπιστήμιο, ένα ΤΕΙ, αιχμάλωτο της φοβίας, έναντι του νέου, του διαφορετικού, της άλλης άποψης. Το Πανεπιστήμιο που αντι να καλλιεργεί τη σκέψη, την εξορίζει, με βασική υπεύθυνη την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τη νέα συντήρηση με την υποχρηματοδότηση, τη συγκεντρωτική, κρατιστική, πελατειακή, γραφειοκρατική διαχείριση.

Αλλά από την άλλη, ευθύνη έχουν -μικρότερη, αλλά έχουν ευθύνη- και διάφορες αριστεριστικές, συντηρητικές εγώ τις λέω, ομάδες. Διότι είναι συντήρηση, όποιοι δεν θέλουν τις αλλαγές υπέρ του δημοσίου Πανεπιστημίου και καθηλώνουν τη

δημόσια παιδεία στο παρελθόν, με την πόλωση και τη βία.

Φίλες και φίλοι,

Σήμερα, το δημόσιο Πανεπιστήμιο, το ΤΕΙ, λόγω της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, αργοπεθαίνει. Αυτή η εγκατάλειψη, εμείς δεν θα αφήσουμε να συνεχίσει. Κινδυνεύει το Πανεπιστήμιο και δεν μας περιμένει η παγκόσμια κοινωνία και οικονομία.

Θα υπάρξουν Κινέζοι, Ινδοί, Τούρκοι, Βραζιλιάνοι, Πολωνοί, Ρώσοι, Αμερικανοί, που θα είναι πολύ πιο μπροστά από τα δικά μας Ελληνικά Πανεπιστήμια. Ξέρω και ξέρουμε ότι, αν η Ελλάδα δεν κάνει την επανάστασή της σύντομα, θα περιθωριοποιηθεί από τις εξελίξεις. Θα έχει πτοηθεί η δημιουργικότητά μας, η εργατικότητα του Ελληνικού λαού σε ένα βαθμό και άλλοι λαοί, άλλες χώρες, άλλοι πολιτισμοί, απλώς, θα συμπληρώσουν το κενό.

Το δημόσιο Πανεπιστήμιο και ΤΕΙ χρειάζεται μια δύναμη αλλαγής. Το σημερινό μοντέλο, πράγματι έχει κλείσει τον κύκλο του και χρειάζεται να αναθεωρήσουμε πολλά.

Απάντηση, δεν είναι το «σοκ» των ιδιωτικών. Απάντηση δεν είναι η επικυριαρχία ενός πελατειακού κρατισμού, μοιρασιάς του Πανεπιστημίου σε ομάδες, σε ομαδούλες συμφερόντων. Είναι το Πανεπιστήμιο που λειτουργεί με πλήρη αυτοτέλεια, που είναι υπόλογο στην κοινωνία για το αποτέλεσμα του, που παράγει και δεν χειραγωγείται από την κυβέρνηση, που είναι ελεύθερο, χρηματοδοτούμενο σωστά, με λογοδοσία και αξιολόγηση, με λόγο και ρόλο στην πορεία της οικονομίας, με λόγο και ρόλο στην περιφερειακή ανάπτυξη της κοινωνίας μας.

Για όλα αυτά, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα έχει τις λύσεις και έχει και τη βούληση να προχωρήσει σε αυτές τις μεγάλες αλλαγές.

Για μας, για την Παράταξή μας, που εμπέδωσε την δωρεάν παιδεία το 1964 με τον Γεώργιο Παπανδρέου, είναι απαράδεκτο να πληρώνει σήμερα ο Έλληνας, η ελληνική οικογένεια 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ, για να σπουδάσουν τα παιδιά.

Αυτή η πληγή αποτελεί βάρος για την οικογένεια, αλλά και ανισότητα κατάφορη απέναντι και στα μεσαία και στα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα.

Γι' αυτό, εμείς, εγγυόμαστε τη δημόσια δωρεάν παιδεία. Διότι το ΠΑΣΟΚ, είναι η Αριστερά της εργασίας, είναι η Αριστερά της οικογένειας, είναι η Αριστερά της φροντίδας, είναι η Αριστερά του αγωνίζομαι, είναι η Αριστερά του κυβερνώ, είναι η Αριστερά του φροντίζω, του μοιράζομαι, του νοιάζομαι, είναι η Αριστερά του συμπάσχω.

Η Δεξιά είναι αυτή που υποχρηματοδοτεί και υπονομεύει το δημόσιο τομέα. Εμπορευματοποιεί αδίστακτα τομείς υψηλής κοινωνικής ευθύνης, όπως είναι η εκπαίδευση.

Και εσείς, φέρνετε το ΠΑΣΟΚ που είναι παντού, αλλά είναι και ανανεωμένο, δυναμικό, ανατρεπτικό. Αυτή είναι η μεγάλη σας προσφορά σ' αυτή τη μεγάλη Προοδευτική Παράταξη.

Γι' αυτό, εμείς, έχουμε δεσμευτεί απέναντι στη νέα γενιά, στο φοιτητή και στη φοιτήτρια, για ένα Πανεπιστήμιο με δημόσιο έλεγχο, σε σύνδεση με την παραγωγή και τις ανάγκες της χώρας.

Ένα Πανεπιστήμιο συμμετοχής και διαφάνειας, που δεν καλλιεργεί τον

«ωχαδελφισμό», την μοιρολατρία, αλλά θα μεταφέρει και θα διαχέει τη γνώση, την εξουσία, την ελπίδα στους πολίτες και την κοινωνία.

Ένα Πανεπιστήμιο και ΤΕΙ, ανοιχτών οριζόντων, ίσων ευκαιριών.

Δημόσια δωρεάν παιδεία, με το 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος να πηγαίνει στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Με ανάπτυξη νέων υλικοτεχνικών υποδομών, ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας, εκσυγχρονισμό της εκπαιδευτικής διαδικασίας, δωρεάν και γρήγορο internet, διαδίκτυο για όλους τους φοιτητές, ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες. Ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας. Ειδικά τα κονδύλια που θα είναι υπέρ της καινοτομίας θα αξιολογούνται. Θα αξιολογούνται με διαφάνεια.

Προγράμματα Σπουδών που θα εγγυώνται επιστήμονες καταρτισμένους στις σύγχρονες απαιτήσεις και δεν θα παράγουν στρατιές ανέργων.

Ένα Πανεπιστήμιο, που θα αξιολογείται και αξιολογείται και από το ποσοστό εκείνων που θα βρίσκουν δουλειά σε διάστημα ενός έτους από την αποφοίτησή τους.

Ένα Πανεπιστήμιο, απαλλαγμένο από την διαφθορά και την άθλια συναλλαγή με καθηγητικά κατεστημένα και συστήματα διαπλοκής.

Ένα Πανεπιστήμιο που αναπτύσσει τα talέντα και τις δεξιότητες, όχι μόνο στα 4-5 χρόνια της φοίτησης, αλλά θα είναι το Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ σύμβουλος της νέας γενιάς, σύμβουλος του εργαζόμενου σε όλη του τη ζωή, κοντά του, να του δίνει τις νέες πληροφορίες που χρειάζεται. Ένα Πανεπιστήμιο ελπίδας, δημιουργίας, σιγουριάς για το αύριο.

Φίλες και φίλοι,

Εδώ μπροστά σας, αισθάνομαι κι εγώ την ελπίδα που κρύβετε κι μέσα σας, αλλά και την αγανάκτηση που αισθάνεστε για τη χώρα που μπορούσε να πάει πολύ καλύτερα, το δημόσιο Πανεπιστήμιο που θα μπορούσε να είναι από τα πρώτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γι' αυτό σας καλώ και σας προκαλώ, γίνετε εσείς δύναμη ευθύνης και ανατροπής. Να κάνουμε μαζί το δημόσιο Πανεπιστήμιο και ΤΕΙ αφορμή και μετερίζι ευρύτερων αλλαγών στην κοινωνία μας.

Εγώ πιστεύω, φίλες και φίλοι, ότι η ΠΑΣΠ δεν θα πρωτοπορήσει μόνο για τη διάσωση, αλλαγή και μεταρρύθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, θα πρωτοπορήσει για ευρύτερες αλλαγές στην κοινωνία μας. Δύναμη καινοτομίας, μεταρρύθμισης, αλλαγών, σχεδίων και εθνικών στρατηγικών θα έπρεπε να είναι τα Ιδρύματά μας. Και σ' αυτό η ΠΑΣΠ έχει καθοριστικό ρόλο, να γίνει δύναμη απελευθέρωσης της Ελληνικής κοινωνίας από τη χειραγώγηση, την εξάρτηση, τη διαφθορά, την αιχμαλωσία.

Επιτέλους, να μην είναι ο νέος άνθρωπος αιχμάλωτος της πελατειακής αντίληψης, του ρουσφετιού, της γραφειοκρατίας, της αναξιοκρατίας, της υπέρτατης ανάγκης, όπως λέτε εσείς, να έχετε «κονέ» για να προχωρήσετε στη ζωή σας.

Οι νέοι να μην είναι αιχμάλωτοι του ρουσφετιού και της διαφθοράς.

Το Πανεπιστήμιο, το ΤΕΙ, να μην είναι αιχμάλωτο του κρατικού συγκεντρωτισμού, της υποχρηματοδότησης και της πώλωσης.

Ο μαθητής να μην είναι αιχμάλωτος του καταναγκαστικού έργου της αποστήθισης για τις εξετάσεις.

Ο πεζός να μην είναι αιχμάλωτος της πόλης χωρίς πεζοδρόμια.

Η Αθήνα αιχμάλωτη των σκουπιδιών και η περιφέρεια αιχμάλωτη της Αθήνας.

Οι αγρότες αιχμάλωτοι των μεσαζόντων.

Οι καταναλωτές αιχμάλωτοι της ακρίβειας.

Οι μετανάστες αιχμάλωτοι μιας Πολιτείας που δεν τους αναγνωρίζει τα δικαιώματα.

Το άτομο με αναπηρία αιχμάλωτο μιας Πολεοδομίας που ποτέ δεν τον υπολόγισε.

Οι δημότες αιχμάλωτοι ιδιωτικών χώρων, ελλείπει χώρων πολιτισμού και συμμετοχής.

Και οι πολιτικοί αιχμάλωτοι των μεγάλων ή και των μικρότερων συμφερόντων, της «μιντιοκρατίας», της «μετρησιοκρατίας» και της μετριοκρατίας.

Και ο πολίτης αιχμάλωτος της ανασφάλειάς του και της μοιρολατρίας του.

Ξέρετε, ξέρω, ξέρουμε όλοι, όσοι βρισκόμαστε σ' αυτή την αίθουσα, ότι υπάρχει άλλος δρόμος, ότι η Ελλάδα μπορεί και αξίζει πολύ καλύτερα.

Και είναι ώρα, να απελευθερωθούμε από τη μοιρολατρία μας και το μοιρολόι που τη συνοδεύει. Να γράψουμε μαζί ένα νέο διήγημα για την Ελλάδα, τη σημερινή και την αυριανή.

Μια νέα εθνική στρατηγική βασισμένη σε νέο αναπτυξιακό όραμα. Μια νέα ταυτότητα για την Ελλάδα κι έναν νέο πατριωτισμό που βασίζεται σε ποιότητα και αξίες. Στην Ελλάδα ως ηθική και πολιτιστική δύναμη στον κόσμο.

Για μας η νέα εθνική στρατηγική, ο νέος εθνικός πατριωτισμός, ο νέος πατριωτισμός, σημαίνει να δημιουργήσουμε τα καλύτερα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο νέος πατριωτισμός σημαίνει να έχουμε ποιοτική ιατρική περίθαλψη, εφάμιλλη των πιο σύγχρονων συστημάτων.

Ο νέος πατριωτισμός σημαίνει να έχουμε αγροτικά προϊόντα ανταγωνιστικά, υγιεινά, οικολογικά, ποιοτικά.

Ο νέος πατριωτισμός σημαίνει να γίνουμε προορισμός τουριστικής προτίμησης που συνδυάζει περιβάλλον, πολιτισμό, αθλητισμό, υγεία, διατροφή.

Ο νέος πατριωτισμός σημαίνει να συνδέσουμε τις νέες προτεραιότητές μας με μια αέναη και καλά οργανωμένη έρευνα, που καταλήγει σε καινοτομίες και παραγωγικές δραστηριότητες. Να επενδύσουμε στην ποιότητα, να επενδύσουμε στη γνώση, να επενδύσουμε στο ανθρώπινο δυναμικό και να σπάσουμε τα αδιέξοδα της νέας γενιάς των 700 ευρώ.

Εμείς μιλάμε για επένδυση στο νέο. Όχι επένδυση στη φθηνή εργασία υπέρ του επιχειρηματία και της κερδοσκοπίας, αλλά υπέρ της ποιότητας. Επένδυση στο νέο. Επένδυση στα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα. Επένδυση στο περιβάλλον.

Φίλες και φίλοι, Έχω γυρίσει τον κόσμο, έχω γυρίσει σχεδόν όλες τις γωνιές της υφηλίου. Έχω συναντήσει Έλληνες και Ελληνίδες της διασποράς, αλλά έχω συναντήσει και σε όλη την ελληνική επικράτεια, στα χωριά, στις γειτονιές, στα Πανεπιστήμια, στα εργοστάσια, στα χωράφια, τον Έλληνα και την Ελληνίδα και ξέρω πολύ καλά, ότι όταν υπάρχουν οι απαραίτητες συνθήκες ελευθερίας, πρωτοβουλίας, συμπαράστασης, αλληλεγγύης, υποστήριξης, εμείς οι Έλληνες κι οι Ελληνίδες κάνουμε θαύματα.

Και είμαστε εδώ για να δημιουργήσουμε ακριβώς αυτές τις νέες συνθήκες, είμαστε εδώ για ν' αλλάξουμε την Ελλάδα. Και χρειάζομαι τη δική σας δύναμη, χρειάζομαι τη δική σας δύναμη για τη μεγάλη ανατροπή.

Και θέλω να ξέρετε ότι, θα είμαι κι εγώ πάντα κοντά σας σ' αυτόν τον κοινό μας αγώνα, τον αγώνα για μια άλλη Ελλάδα. Της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης, της διαφάνειας, της ανάπτυξης. Μια Ελλάδα σοσιαλιστική και δημοκρατική. Μια Ελλάδα που θα ανοίγει προοπτικές στη νέα γενιά.

Θα είμαι πάντα κοντά σας και σας εύχομαι καλή επιτυχία σ' αυτή τη μεγαλειώδη πρώτη Συνδιάσκεψη της ΠΑΣΠ.

Καλό αγώνα."